

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Dopravného podniku Bratislava, a.s.**, Olejkárska 1, Bratislava, IČO : 00 492 736, zastúpeného JUDr. Mariánom Chovancom, advokátom v Bratislave, Račianska 109/C, proti žalovanému **XY**, bytom XY, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Ivan Syrový, s.r.o., Sartorisova 10, Bratislava, IČO : 47 232 765, v mene ktorej koná JUDr. Ivan Syrový, PhD., konateľ, **o zaplatenie 46,93 €**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 16 C 1/2006, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 27. januára 2009 sp.zn. 14 Co 524/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava III rozsudkom z 24. júna 2008 č.k. 16 C 1/2006-35 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1414 Sk a trovy konania v sume 2775 Sk advokátovi žalobcu, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok z 3. marca 2005, ako aj zo svedeckej výpovede svedka XY, prepravného kontrolóra, mal za preukázané, že žalovaný dňa 3. marca 2005 cestoval prostriedkom MHD na linke č. 95 v Bratislave bez platného cestovného lístka. Obranu žalovaného, že si zakúpil cestovný lístok v trvaní 10 minút a pri kontrole prepravným kontrolórom bolo zistené, že uvedený čas prekročil, považoval súd za nedôvodnú. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že prepravný kontrolór sa voči nemu dopustil spáchania trestného činu úplatkárstva, túto skutočnosť súdu ničím a nijako nepreukázal a z uznesenia Okresného riaditeľstva PZ Bratislava III, Úradu justičnej a kriminálnej polície, oddelenia skráteného vyšetrovania Bratislava – Nové Mesto

východ, č. ČVS: ORP-3637/1-OSV-B 3-2006 z 24. novembra 2006 súd zistil, že podľa § 197 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku bola odmietnutá vec týkajúca sa aj podozrenia z trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal údajne dopustiť JUDr. Marián Chovanec. Keďže žalovaný nezaplatil žalobcovi úhradu cestovného vo výške 14 Sk a úhradu za nepreukázanie sa platným cestovným lístkom vo výške stonásobku základného cestovného 1400 Sk, súd žalobu posúdil ako dôvodnú, a preto jej vyhovel. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalovaného rozsudkom z 27. januára 2009 sp.zn. 14 Co 524/2008 rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. V dôvodoch rozhodnutia sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu a v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. skonštatoval správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.), keď si právo na ich náhradu neuplatnil.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný a navrhol ho zrušiť spolu aj s rozsudkom súdu prvého stupňa a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil tým, že konaním tak prvostupňového, ako aj druhostupňového súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko v konaní nebol vykonaný navrhovaný dôkaz, ktorý by preukázal pravdivosť jeho tvrdenia, že zamestnanec žalobcu mal od žalovaného požadovať sumu 500 Sk namiesto pokuty vo výške žalovanej sumy. Z nedostatočne zisteného skutkového stavu súd vec nesprávne právne posúdil.

Žalobca podľa obsahu vyjadrenia zrejme navrhol dovolanie žalovaného odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovení § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde (§ 238 ods. 5 prvá a tretia veta O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nielenže nevykazuje znaky ani jedného z rozsudkov uvedených v § 238 ods. 1 až 3 O.s.p., ale ide o rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy [keď návrh na prvostupňovom súde bol podaný 23. novembra 2005, kedy výška minimálnej mzdy bola 6900 Sk (229,04 €), teda trojnásobok minimálnej mzdy bol 20 700 Sk (687,12 €) a predmetom tohto konania je peňažné plnenie 46,93 € (1414 Sk)], proti ktorému ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p. prípustnosť dovolania výslovne vylučuje.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale zaoberal sa i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O.s.p. vylúčené. Pri skúmaní, či je dovolanie prípustné, sa dovolací súd zameral predovšetkým na okolnosti, ktoré dovolateľ v dovolaní namietal.

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle tohto ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Zo spisu však nevyplýva, že by súdy v prejednáwanej veci v prípade žalovaného nerešpektovali niektoré z týchto práv. Vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia uvedené tvrdenie dovolateľa, o ktoré opiera prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., nemožno považovať za odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom. V zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, je však vecou rozhodnutia súdu, ktoré z označených dôkazov vykoná. Ak súd v priebehu konania nevykonal všetky dôkazy navrhované účastníkmi, resp. vykonal iné dôkazy na zistenie skutočného stavu, dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 písm. f/ O.s.p. nie je prípustné, lebo nemožno to považovať za odňatie možnosti konať pred súdom a za znemožnenie uplatnenia procesných práv, ktoré účastníci mohli uplatniť a boli v dôsledku nesprávneho postupu súdu z nich vylúčení (R 6/2000).

Pokiaľ žalovaný ďalej svoje dovolanie odôvodnil aj tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vždy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko prípustnosť dovolania je v danom prípade ustanovením § 238 ods. 5 O.s.p. vylúčená, nebola preukázaná existencia dovolateľom namietanej vady konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218

ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobca si však náhradu týchto trov neuplatnil, preto mu náhrada trov dovolacieho konania priznaná nebola.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. júla 2012

JUDr. Ľubor Šebo, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová